

Kurkistus koteihin, kosketus asukkaiden arkeen, ystävyysden kokemuksia. Marttamatka Etiopiaan antoi virtaa kansainväliseen työhön. teksti ja kuvat LIISA YLI-KETOLA

Tällä työllä on merkitystä



Eija Nuutila löysi nopeasti yhteisen sävelen 18-vuotiaan Yordanoksen ja hänen äitinsä Yeshihareg Aberan kanssa vierailulla heidän kodissaan.

Kansainvälisyshän on aina kiinnostavaa, tokaisee **Sanna Tiainen-Erkkilä**, kun kysyn, mikä sai hänet innostumaan kehitysyhteistyöstä.

Sanna kuului marttaryhmään, joka vieraili viime syksynä Etiopiassa tutustumassa Marttojen toimintaan vammaisten naisten parissa.

Espoolainen Tiainen-Erkkilä on 44-vuotias diplomi-insinööri, jonka elämässä on kolme kivijalkaa: nelilapsinen perhe, marttaharrastus ja työ energiayhtiön kestävän kehityksen projektijohtajana.

Kansainvälisyys on aina kuplinut hänen elämässään. Sisältäähän työkin paljon matkustamista, erityisesti Venäjällä eri voimailaitoksissa, ja kieli on sujuvasti englanti. Organisoinnista pitävä nainen luotsaa vapaa-ajallaan Uudenmaan Marttoja sekä Me-Martat-yhdistystä.

– Rakastan kokkaamista. Olen vetänyt useita ruokakursseja, esimerkiksi kamerunilaisen ja etiopialaisen ruoan kursseja, Tiainen-Erkkilä tuumaa.

Tuttuja juttuja hänelle olivat jo etiopialainen injera-leipä, jonka päältä tarjotaan kastikkeita, kuten linssipataa ja tulisia lihakastikkeita. Uutta tietoa matkalla tuli yksityiskohdista ja muunteluvaihtoehdoista.

Marttailu merkitsee Sannalle ennen kaikkea ystäviä; niitä, jotka pysyivät hänet mukaan järjestöön ja uusia, joita on vuosien varrella tullut runsaasti lisää.

Matkalla hänelle merkittävä selviytymiskokemus oli ruoan valmistus yhdessä näkövammaisen **Freisherin** kanssa.

– Etukäteen pelkäsin, etten osaa näyttää asioita riittävästi hänelle. Mutta kaikki sujui iloisesti. Muvavaa oli saada positiivista palautetta vammaisilta naisilta siitä, että olimme iloisia, nauravaisia, laulavaisia ja tanssivia.

Ruokakurssipäivän päätteeksi suomalaiset vetivät letkajenkkaa, ja etiopialaiset saivat kaikki mukaansa rytmikkäisiin tansseihinsa.

ÄITIYYS YHDISTI Sastamalasta matkalta osallistui **Eija Nuutila**, jonka piti lähteä Etiopiaan yhdessä hyvän ystävänsä kanssa. Hakemukset tehtiin yhdessä, mutta kutsu tuli vain Eijalle.

– Ensi ajattelin perua koko matkan, mutta onneksi en sitä tehnyt, hän kertoi.

Jokainen reissupäivä oli antoisa ja niin täynnä tapahtumia, ettei yhtä huippuhet-

EWDNA = Ethiopian Women with Disabilities National Association

Martat tekivät opintomatkan 7.–16.10.2018 Etiopian pääkaupunkiin Addis Abebaan, missä Marttoilla on kehitysyhteistyöhanke Kynnys ry:n kanssa. Marttojen tuella järjestetään muun muassa ruokakursseja vammaisille naisille.

Yhteistyö alkoi Kynnys ry:n aloitteesta. Marttamatkan aikana vietettiin Kynnyksen perustajajäsenen, viime syksynä menehtyneen **Kalle Könkkölän** muistotilaisuus. Häntä kutsutaan EWDNA-järjestön isäksi.

Marttoilla on yhteistyöhankkeet myös Kamerunissa ja Malawissa. Afrikassa tehtävän työn tavoitteena on tuoda haavoittuvassa asemassa oleville naisille ja tytöille lisää päätösvaltaa, toimeentulomahdollisuuksia ja kotitaloustaitoja.

keä ole helppo valita. Eijaa liikutti ja kosketti juhla, joka pidettiin syksyllä menehtyneen **Kalle Könkkölän** muistolle. Häntä kutsutaan EWDNA-järjestön isäksi.

– Väenpaljouksineen ja puheenvuoroinen juhla osoitti, miten merkityksellistä työtä EWDNA tekee, ja miten tärkeä suomalainen Kalle on etiopialaisille ollut, Eija pohti.

Muistojuhlan lopuksi ihmiset intoutuivat tanssimaan ja ottamaan selfiekuvia aidatulla pihalla. Eijan yllätykseksi pieni, jalkaansa ontuva injeran leipojanainen **Fanaye** koputti häntä selkään ja pyysi tanssimaan. Eija ja Fanaye olivat tavanneet aiemmin samalla viikolla.

– Voi, se tuntui hienolta. Samoin ruokakurssista selviytyminen, vaikka aluksi työparini **Addis** tuntui hieman etäiseltä. Hän tuli kesken kurssin eikä juuri puhunut mitään. Lopulta hän kuitenkin pyysi tulkin paikalle ja alkoi kysellä minulta kaikenlaista.

Eijalle selvisi, että **Addis** on erittäin vaikeasti kehitysvammaisen lapsen äiti. Eija puolestaan sai selvittää **Addikselle**, kuinka hänen 18-vuotias down-poikansa **Oskari** Suomessa pärjää. Kuvia katsottiin kännyköistä.

Eijasta tuntui jopa hieman kiusalliselta se, kuinka hyvin asiat Suomessa lopulta ovat. **Oskari** käy Kiiipulan ammatillista oppilaitosta toista vuotta ja tykkää koulunkäynnistä, kuten on aina tykännyt.

Eija työskentelee kirjanpitäjänä Vammalassa ja toimii Sastamalan Marttojen hallituksessa. Jäsenvuosia on takana kymmenkunta. Aiemmin hän ei ollut kovinkaan perehtynyt kansainvälisten marttojen toimintaan, mutta matkan jälkeen hän aikoo etsiä lisää tietoa ja myös jakaa sitä kotiseutunsa marttoille.

– Kunpa löytäisin sponsorin, jonka avulla voisimme toimittaa apuvälineitä Etiopiaan, Eija Nuutila ideoi.

UUSI ULOTTUVUUS MARTTAILUUN

Eija Nuutilasta tuli martta alun perin siksi, että ruoanlaitto, puutarha ja käsityöt kiinnostavat häntä. Nyt uutta ulottuvuutta tuo tietoisuus siitä, että Martoissa voi osallistua myös kehitysyhteistyöhön.

– Kyllä EWDNA:n toiminta vakuutti minut. Kuulimme itse monen naisen kertomukset siitä, miten yhdistyksestä saa voimaa, rohkaisua ja itsetuntoa.

Etiopian-matkalle osallistuneista mar-toista useimmat todistivat saaneensa päivien aikana paljon sellaista, mitä ei muilta matkoilta ikinä saa: kosketuksen asukaiden arkeen, kurkistuksen koteihin ja jopa ystävyden kokemuksen.

– On minulta joskus kysytty, miksi käytän aikaani tällaiseen työhön, Sanna Tiainen-Erkkilä totesi.

Hän pohti, kuinka saataisiin entistä useampi martta lahjoittamaan rahaa kansainvälisiin hankkeisiin.

– Asenteissa on Suomessa paljon muutamisen varaa, tuumi tamperelainen **Anne Seppänen**.

Hän arveli sodan jälkeisten sukupolvien haluavan pitää kiinni omasta rahastaan.

– Se on toisaalta ymmärrettävää, vaikka kaikkien pitäisi reagoida yhteiskunnan muutoksiin. Meillä Tampereen Hervannassa maahanmuuttajanaisten parissa tehtävä työ on keskeistä. Pidämme sitä erittäin tärkeänä. Nyt varmistuinkin siitä, että apu menee perille ja EWDNA:n työllä on merkitystä.

Anne Seppänen lupasi, että jatkossa Hervannassa valmistetaan innolla lisää heijastimia, joilla tuotettiin iloa Etiopiassakin kokikurssilaisten kanssa yhdessä askarrella.

– Kansainvälisessä käsityökerhossamme teemme heijastimia myyntiin ja tuoton ohjaamme Marttojen kehitysyhteistyöhön **Anne** innostuu.